

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
ANTONIO TIZZANO

fremsat den 11. juli 2002¹

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har ved det traktatbrudssøgsmål, som den den 10. september 2001 i medfør af artikel 226 EF har anlagt, nedlagt påstand om, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet² (herefter »direktivet«), idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Kommissionen har i stævningen navnlig gjort gældende, at Den Franske Republik

ii) ikke har gennemført bilag II til direktivet fuldstændigt, idet projekter vedrørende inddragning af uopdyrket land eller delvise naturområder til intensiv landbrugsvirksomhed, nyplantning af skov og vindmølleparker, ikke er dækket af bestemmelserne om undersøgelse af indvirkninger på miljøet.

3. Den franske regering har i sit svarskrift anerkendt traktatbruddet for så vidt angår det første klagepunkt, men har derimod bestridt, at der foreligger traktatbrud med hensyn til det andet klagepunkt. Kommissionen har i replikken taget til efterretning, at bilag II til direktivet faktisk var blevet gennemført i national ret, og har derfor frafaldet det andet klagepunkt.

i) ikke har gennemført direktivets artikel 1, nr. 7 og 11, for alle andre offentlige og private projekter end dem, der vedrører godkendelsespligtige anlæg med henblik på beskyttelse af miljøet

4. Som følge af, at Kommissionen har frafaldet det andet klagepunkt, vedrører denne sag udelukkende den manglende gennemførelse af direktivets artikel 1, nr. 7 og 11. Da det af Kommissionen påståede traktatbrud ikke er blevet bestridt, er det min opfattelse, at Kommissionens påstand skal tages til følge.

1 — Originalsprog: italiensk.

2 — EFT L 73, s. 5.

5. Jeg finder dog, at den franske regerings påstand om godtgørelse af sagens omkostninger i lyset af procesreglementets artikel 69, stk. 2, 3, og 5, skal tages til følge, idet Kommissionen frafaldt et af de klagepunkter, der først var blevet fremført, uden at angive de nærmere grunde til, at dette skyldtes den sagsøgte regerings forhold.

Forslag til afgørelse

6. Jeg foreslår derfor Domstolen at

- 1) fastslå, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom
- 2) pålægge hver part at bære sine egne omkostninger.